

ROMANIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECTIA COMERCIALA SI
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR /2005

SENTINȚA CIVILĂ NR.159/C
Ședința publică din 7 martie 2006
PREȘEDINTE

Grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea acțiunii comerciale formulată de reclamanta împotriva pârâtei D G F P ș.a pentru contestație.

La apelul nominal nu se prezintă părțile.

Procedura completă.

Cauza a fost dezbătută în fond la data de 21.02.2003 când cei prezenți au pus concluzii ce s-au consemnat în încheierea din aceeași zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință comercială.

TRIBUNALUL

Constată că contestația înregistrată sub nr. /2005 reclamanta solicitat în contradictoriu cu pârătele Direcția Regională Vamală Brașov și Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud.Sibiu ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei nr.28/2005 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Sibiu, admiterea contestației înregistrată la Biroul Vamal Mediaș sub nr. /2005, anularea actelor constatatoare nr. /2005 întocmite de Biroul Vamal Mediaș, exonerarea reclamantei de la plata sumei de lei reprezentând comision vamal, și obligarea pârâtei Direcția Regională Vamală Brașov la restituirea acestei sume.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că în cursul anului 2004 a efectuat o serie de importuri de concentrat de zinc și plumb în regim vamal de perfecționare activă, care este un regim vamal suspensiv potrivit art.48 alin 3 din Codul vamal. Aceste importuri s-au făcut în scopul obținerii de produse compensatoare destinare reexportului în

Comunitatea Europeană pentru care reclamanta a obținut certificat EUR
1.

În aceste condiții reclamanta a beneficiat de scutire de plata
taxelor și comisiunelor vamale conform disp.art.48 și 111 lit.a Cod
vamal.

Cu toate acestea, prin actele constatatoare nr. /2005 emise de
Biroul Vamal Mediaș reclamanta a fost obligată la plata sumei de
lei reprezentând comision vamal sumă menținută și ca
urmare a respingerii contestației soluționată de pârâta DGFP Sibiu prin
decizia nr.28/2005.

S-a anexat la acțiune decizia nr.28/2005 și actele constatatoare
nr. /2005 întocmite de Biroul Vamal Mediaș.

Pârâta Direcția Regională Vamală Brașov a depus întâmpinare la
fila 15 dosar solicitând respingerea acțiunii motivat de faptul că în cauză
sunt incidente disp.art.15 din Protocolul anexă la Acordul European
pentru materiale neoriginare folosite la fabricarea produselor originare
din România. Pârâta a precizat de asemenea că diferențele de taxă
vamale calculate de organul de control se justifică prin aceea că
materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare
beneficiază nici în Comunitate și nici în România de drawback sau
exceptare de la plata taxelor vamale.

La fila 23 dosar a depus întâmpinare și pârâta DGFP jud.Sibiu
care a solicitat respingerea contestației invocând aplicabilitatea
acelorași dispoziții legale respectiv art.15 paragraful 1 și 2 din
Protocolul referitor la definirea noțiunii de produse originare și metode
de cooperare administrativă, anexă la Acordul European ratificat prin
OUG nr.192/2001 care precizează că materialele neoriginare folosite la
fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din
una din celelalte țări la care face referire art.3 și 4 nu beneficiază nici în
Comunitate nici în România de drawback sau de exceptare de la plata
taxelor vamale.

Din probele administrate în cauză instanța reține următoarele:

În perioada ianuarie – septembrie 2004 reclamanta a importat
regim de perfecționare activă materiale neoriginare din alte țări ale C

În urma prelucrării sau obținut produse compensatoare origi
pe care le-a exportat în țările Comunității Europene în perioada aprilie
iulie 2004 și februarie 2005.

Dovada prelucrării produselor și transformării acestora în pro
originale a fost făcută prin raportul de expertiză tehnică efectuat în c
de expert ing. C. (fila 238-260 dosar).

Cu ocazia reexportului reclamanta a solicitat și a obținut și dovada de origine EUR 1 care atesta faptul că produsele îndeplineau condițiile legale ca fiind de origine română.

Atât din întâmpinările depuse la dosar cât și din celelalte acte întocmite de organele de control rezultă faptul că acestea au recunoscut că reclamanta a obținut autorizație de perfecționare activă în regim suspensiv, ceea ce înseamnă scutire de la plata taxelor și a comisioanelor vamale conform dispozițiilor art.48 și art.11 lit.a Cod Vamal.

Cu toate acestea organul vamal a dispus obligarea reclamantei la plata sumei de lei reprezentând comision vamal, considerând aplicabile disp.art.15 paragraf 1 din Protocolul anexă la Acordul European ratificat prin OUG 192/2001 care prevăd că materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau din una din celelalte țări la care se face referire la art.3 și 4 pentru care o dovadă a originii este eliberată nu beneficiază nici în Comunitate, nici în România de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale.

Așa cum se poate constata însă organul de control nu a respectat dispozițiile textului legal menționat întrucât nu a obligat reclamanta la plata taxelor vamale (prev. art.47 și urm. Cod Vamal) ci la plata unui comision vamal care este definit în mod distinct, printr-un text special (art.62) în Codul vamal și care are un conținut total diferit de restul taxelor vamale.

Drept urmare imputarea reclamantei a comisionului vamal este lipsită de suport legal întrucât Protocolul nu face nici o mențiune cu privire la acest aspect ci are în vedere doar regimul de drawback sau de exceptare de la plata „taxelor vamale”.

Pe de altă parte instanța apreciază ca total justificată poziția abordată de reclamantă de atacare a actelor întocmite de organul vamal în condițiile în care acesteia i s-a acordat o autorizație de perfecționare activă în vederea scutirii de taxe și comisioane vamale pentru ca ulterior, la export să i se reține comisionul vamal ca și când această autorizație nu s-ar afla în ființă.

Față de considerentele expuse mai sus tribunalul urmează a constata faptul că reclamanta nu se află în culpă pentru nerespectarea regimului vamal, că această culpă aparține de fapt organelor de control care au „bâjbit” între posibilitatea aplicării dispozițiilor art.15 paragraf 1 din Protocolul anexă la Acordul European și eliberarea autorizației de perfecționare activă în numele reclamantei, precum și între posibilitatea de a face distincția între taxe vamale și comision vamal.

Pe cale de consecință se va admite contestația formulată de reclamantă și se va dispune anularea atât a deciziei nr.28/2005 emisă de Direcția generală a Finanțelor Publice Sibiu cât și a actelor constatatoare întocmite de Biroul Vamal Mediaș, exonerând totodată reclamanta de la plata comisionului vamal.

Fără cheltuieli de judecată, nesolicitate.

Pentru aceste motive,

IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite contestația formulată de reclamanta Copșa Mică cu sediul în jud. Sibiu împotriva pârâtelor Direcția Regională Vamală Brașov cu sediul în Brașov str. Hărmanului nr.50 și Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Sibiu cu sediul în Sibiu Calea Dumbrăvii nr.28-32, și în consecință:

Dispune anularea Deciziei nr.28/20.05.2005 a D.G.F.P. Sibiu precum și a actelor constatatoare nr 25.02.2005 întocmite de Biroul Vamal Mediaș.

Dispune exonerarea reclamantei de la plata sumei de lei reprezentând comision vamal și obligă pârâta D.R.V.Brașov la restituirea acestei sume.

Fără cheltuieli de judecată, nesolicitate.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi 7 martie 2006 în ședință publică.

PREȘEDINTE

GREFIER

Red.G.B.
Cop.C.M.

